

به خاطر قتل ۱۶ تن و کشتن و آتش زدن ۱۱ تن دگر توسط سربازان امریکائی
در قریه های نجیبیان و الکوزی منطقه
زنگ آباد ولسوالی پنجوائی ولایت کندهار

به پورتال " افغانستان آزاد - آزاد افغانستان " تاریخ (۱۶ مارچ ۲۰۱۲) (۱)

کبیر توخی

(۱۵ مارچ ۲۰۱۲)

به، ۲۲ حوت ۹۰، باشندگان قریه های نجیبیان و الکوزی منطقه زنگ آباد ولسوالی پنجوائی ولایت کندهار میگویند که **نیروهای امریکائی، ضمن به قتل رساندن ۱۶ تن، تعداد ۱۱ تن را به شکل دسته جمعی آتش زده اند.** این رویداد، صبح وقت روز گذشته، در مناطق یادشده ولسوالی پنجوائی به وقوع پیوست. صدها تن از باشندگان منطقه زنگ آباد ولسوالی پنجوائی، که اجساد کشته شدگان را در موتر حمل میکردند، بسیار احساساتی بودند و اکثر آنها اشک میریختند ...

حاجی حبیب الله باشندده قریه نجیبیان، در مورد این رویداد به پژواک گفت که سربازان خارجی، به دو منزل در قریه نجیبیان و یک منزل در قریه الکوزی داخل شده، **بر زنان و اطفال شلیک نموده اند.** وی علاوه نمود: ((خارجیها ۱۱ عضو یک فامیل را در قریه نجیبیان، که به استثنای یک پسر جوان، همه آنها زنان بودن، به قتل رسانده اند.)) به گفته موصوف، نیروهای خارجی این یازده تن را بعد از کشتن، در یک اتاق یکجا نموده، بر آنها لباس، کمپل و غیره را گذاشته و آنها را آتش زده اند. این موسفید که اجساد سوراخ شده با مرمی و سوخته کشته شدگان را، به خبرنگاران و هیأت اعزامی نشان میداد گفت که در این شب، مالک خانه که وزیر نام دارد، به ولسوالی سپین بولدک رفته بود و در منزل بدون زنان و کودکان، کس دیگری نبود.

نظر محمد یکتن از باشندگان دیگر این قریه گفت: ((سربازان خارجی به منزل لعل محمد برادرم داخل شده، وی را که همراه با اطفالش در خواب بوده، از خواب بیدار نموده و در دروازه اتاقش به قتل رسانده اند؛ اینک اجساد آنها را در موتر آورده ایم.)) . موصوف افزود: ((صبح هنگام، همسایگان برایش خبر دادند که خارجیها برادرش را کشته اند.

سیدجان باشندده قریه الکوزی، گفت: ((خارجیها نیمه شب به منزل ما آمده اند؛ خانم، خواهر، خواهرزاده و پسر مامای مرا که از شهر به مهمانی آمده و همه آنها در خواب بودند، تمام آنها را کشته و دو تن دیگر را مجروح کرده اند.)) ؛ ((زمانی که سربازان خارجی به منزل آنها آمده اند، خانمش از ترس

تلاش کرده تا در منزل همسایه آنها به نام ابراهیم مخفی شود؛ اما خارجیها همانجا رفته و او را به قتل رسانده اند».

باشندگان محل، به خبرنگاران و هیأت اعزامی، اتاق منزل قریه نجیبیان را نیز نشان داد، که در آن ۱۱ تن بعد از قتل آتش زده شده بودند، که به علاوه علایم خون، خاکستر نیز در آنجا به وضاحت دیده میشد..

آزانس خبری پژواک | خبرنگار بشیر احمد نادم | 12:05 - Mar 12, 2012

خوانندگان گرامی!

این خبر دردناک و خشم آفرین که در فوق آنرا مطالعه نمودید ، من را واداشت تا در همین برهه زمانی نگاشته ام را تحت عنوان « به خاطر حمله اخیر ارتش جنایتکار امپریالیزم امریکا و ناتو به ولایت هلمند و کشتار انسان های بی گناه و بی دفاع » که به تاریخ (۱۶ / ۲ / ۲۰۱۰) به وب سایت " پیام آزادی " غرض نشر فرستاده بودم و خوانندگان گرانقدر آن سایت از آن استقبال نمودند ؛ اینک بار دگر آنرا به پورتال افغانستان آزاد - آزاد افغانستان بفرستم . **ک . توخی**

به خاطر حمله اخیر ارتش جنایتکار امپریالیزم امریکا و ناتو به ولایت هلمند و کشتار انسان های بی گناه و بی دفاع

جوانی با احساس و قدرشناس و وطن دوست که من به دوستی وی ارج می گذارم ، ضمن احوال پرسی با هیجان و ناراحتی اظهار داشت : " کاکا اخباررا شنیدی اینبار حملات بی سابقه ای بر هلمند کرده اند ... " [من از این جوان ابرازتشکر می نمایم که مرا متوجه این خبر ساخت] . با تأسف فراوان ، به نسبت مریضی ، چند روزی از شنیدن و دیدن اخبار کشور و جهان دور بودم . بر مریضی غلبه کرده ، کمپیوتر را روشن نمودم و اخبار کشور را مرور کردم ... [« این عملیات بامداد روز شنبه، ۲۴ دلو/بهمن در منطقه مارجه و نادعلی، در مرکز ولایت هلمند ... در آن جا آغاز شد. در این عملیات ۱۵ هزار سرباز افغان و ناتو با حمایت هوایی شرکت کرده اند. »] از مطالعه حمله ناتو و شرکاء به هلمند تنم دچار ارتعاش گردید . سوزشی در قلب دردمندم احساس کردم، و به این فکر اندر شدم :

از آن روزی که امپریالیزم جنایتکار و غارتگر امریکا، طرح تجاوز و اشغال افغانستان را روی دست گرفت و دو برج بلند قامت نیویارک را مخفیانه و دور از نظر باشندگان آن، دینامنت گذاری کرد و آنها را با شماری از مردم بیگناه منهدم نمود . تصادم دو بال طیاره به آن دو برج و فرونشست آنها بهانه و دست آویزی برای کوبیدن طالبان و تروریزم قرار داد و به افغانستان سوخته و زخمی تجاوز نمود ؛ تا کنون هشت و نیم سال از آن تاریخ

منحوس و ننگین سپری شده است . در درازنای این مدت، قوای جنایتکار این کشور و شرکایش به کشتار هزاران انسانهای بیگناه و بیدفاع و تخریب طبیعت کشور، گرفتاری و تحقیق و شکنجه های وحشیانه هزاران افغان مظلوم و بی گناه دست یازیده است . ساختمان پایگاه های نظامی اش را در سراسر افغانستان گسترش داده ، و زندانهای مدهش و مخوف (پیدا و پنهان) را در کشور با مصرف میلیون ها دالر اعمار کرده است . اگر به دقت به گراف کشتار های دسته جمعی مردم بیچاره و درمند و بیدفاع کشور توسط قوای اشغالگر امریکا نگاهی انداخته شود، در طول این مدت شاخص های زیاد و نقاط عطف بی مانندی از این کشتار های دسته جمعی مشاهده می شود که حمله پلان شده ناتو و قوای جنایت پیشه امریکا در صبح شنبه یکی از مدهش ترین و بیرحمانه ترین کشتار هائی است که تا کنون به آن دست یازیده است .

برای تصور و تجسم پهنا و گستره قساوت و کشتار - این حمله چنگیزی جنایتکاران امریکا و ناتو - به اخبار پخش شده در همین زمینه توجه نمائیم :

« * - ژنرال سر دیوید ریچاردز، رئیس ارتش بریتانیا گفته است که عملیات تهاجمی بزرگی که قرار است در افغانستان آغاز شود نقش کلیدی در تعیین زمان خروج نظامیان بریتانیا از افغانستان خواهد داشت. "»

* - "حدود چهار هزار سرباز بریتانیائی در عملیات مشترک، شرکت خواهند داشت. "

* - " ژنرال ریچاردز گفت: "این کار ماست که این خطرات را کاهش دهیم و با این که من مستقیماً در نقشه ریزی تاکتیکی دست ندارم، مانند هر کس دیگری که در مقام من بود، خود را قانع کرده ام که طرح های نظامی در نظر گرفته شده، عالی است، سربازان به خوبی آموزش دیده اند، امکانات و وسایل همه فراهم شده است و من به توان فرماندهان مسؤول، از سطح سرجوخه گرفته تا ژنرال، ژنرال استنلی مک کریستال که مسؤول اجرای این عملیات است، اطمینان کامل دارم. "

* - " ناتو می گوید : عملیات بزرگ هلمند چهار مرحله ای خواهد بود و حالا مرحله اول آن یعنی مرحله شکل گیری، آغاز شده است . "

* - " به گفته آدام بروکس خبرنگار بی بی سی در واشنگتن این عملیات اهمیت سیاسی زیادی نیز دارد زیرا بزرگترین تهاجمی است که در زمان ریاست جمهوری باراک اوباما انجام می شود. "

* - " باراک اوباما در دسمبر گذشته پس از ماهها مطالعه و مشورت سرانجام تصمیم گرفت که ۳۰ هزار نیروی بیشتر به افغانستان اعزام کند. "

* - " ژنرال استنلی مک کریستال، فرمانده ناتو در افغانستان گفت: "ما عمیقاً از این تلفات تراژیک متأسفیم. "

* - " در همین حال ژنرال نیک کارتر، فرمانده نیروهای بریتانیایی در افغانستان به بی بی سی گفته است این عملیات اولین آزمون بزرگ برای ستراتیژی جدید باراک اوباما، رئیس جمهوری امریکا در افغانستان است. "

* - " ژنرال سر دیوید ریچاردز گفت باور دارد که دستاوردهای مثبت "عملیات مشترک" چشمگیر خواهد بود. "

* - " او گفت انتظار دارد سربازان بریتانیایی تا چند سال در افغانستان بمانند اما موفقیت این عملیات تهاجمی تعیین خواهد کرد این تعهد تا چه مدت خواهد بود. "

* - " این عملیات، که بزرگترین عملیات نظامی از زمان اولین جنگ خلیج فارس توصیف شده است، توسط ارتش افغانستان طراحی شده است. "

* - " فرانک گاردنر، گزارشگر بی بی سی در امور امنیتی در گزارشی از قندهار، به نقل از ژنرال کارتر آورده است که عملیات مشترک با عملیات نظامی که قبلاً علیه طالبان در افغانستان اجراء شده، متفاوت است. "

* - " ژنرال کارتر گفت برای اولین بار سربازان افغان در صف اول برنامه ریزی های نظامی هستند و به دنبال این برنامه ریزی شمار کثیری از مأموران پولیس که تازه آموزش دیده اند با حمایت نیروهای ائتلاف وارد میدان می شوند. "

* - " فرمانده نیروهای بریتانیایی در افغانستان در گفت و گو با بی بی سی افزوده است اما چون نیروهای ائتلاف از وجهه پولیس افغان که برخی اوقات غیر قابل اعتماد است، خبر دارند، عملکرد آنها تحت نظارت خواهد بود. " . <<

بلی خواننده بادر که از این کشتار دسته جمعی هموطنان توسط امپریالیزم غدار امریکا و شرکاء قلب پر مهرت به درد آمده ، به درستی آگاه هستی که اداره استعماری به نام "دولت" - شکل کارتونیک گرفته - و سازمان سیا یکتن از اعضایش را که در بی غیرتی و منفعت جوئی و فروش کشور در تاریخ استعمار جوره ندارد، در رأس آن گمارده است، چنین " دولت " ی توانمندی پاک کردن بینی اش را بدون اجازه CIA ندارد ، حال بخوان که استعمار چطور برایش هویت مستقل تراشیده است : « این عملیات، که بزرگترین عملیات نظامی از زمان اولین جنگ خلیج فارس توصیف شده است، توسط ارتش افغانستان طراحی شده است. » . به اصطلاح "ارتش افغانستان" توانمندی چنین طرحی را [حمله ستراتیژیک نظامی پیچیده و طولانی که کاربرد مدرنترین سلاح جنگی مجهز با ساز و برگ تکنولوژی بسیار پیشرفته نظامی اساس عملیات آن میباشد] ابدأ ندارد . این دیگر هویت دادن و به نمایش گذاشتن " قدرت" و "توانمندی" اجیران و جیفه خواران پرانچه شده افغانی اش است که از باندهای رهنز جهادی بریده و یا، بنابر دستور آن باندها به درون به اصطلاح "ارتش افغانستان" نفوذ کرده اند و نظامیان امریکائی و ناتوئی از وجود شماری از آنان در قوای پولیس و ارتش پوشالی شکایت داشته و ادعا کرده اند که در جنگ مراقب آنان می باشند . امپریالیزم بنابر اعتراض بخشی از

جامعه آمریکا و به سبب به قتل رسیدن سربازان امریکائی، و تزلزل و کم دلی و جان دوستی عساکر امریکائی که برای منافع شخصی و منافع امپریالیزم با تردد و دو دلی می جنگند و مردم مظلوم و فقر زده ما را از دم تیغ میکشند، در این جنگ افغان های اجیر شده را پیشقروال و سر صف عساکر خود و ناتو ساخته، سیاست کشتن افغان توسط افغان را با این شگرد استعماری دنبال نموده، تضاد های فی مابین ملیت ها و اقوام باهم برادر کشور را بعدی تازه ای می بخشند. **در یک عکس تاریخی و کم نظیر که از سالیان متمادی آن را نزد خود نگهداشته ام**، در پائین صفحات خواهیم دید که امپریالیزم کهنه کار انگلیس چطور عساکر هندی تبار را به افغانستان و از جمله شهر هرات گسیل داشته در جنگ های استعماری اش با افغان های آزادیخواه بدینگونه از تلفات نیروی های انگلیسی تبار خود خواسته جلوگیری نماید.

و حال درنگی بر این گفتار مزورانه می اندازیم: « ژنرال استنلی مک کریستال، فرمانده ناتو در افغانستان گفت: "ما عمیقاً از این تلفات تراژیک متأسفیم." « (!؟)

هزاران ننگ و نفرین بر این تأسف کننده باد! در کشور های این جنایتکاران، زمانی که گربه و یا سگ شان به سر درخت و یا بر بام خانه ای بالا میشود، به مجرد شنیدن صدای صاحبان آن حیوانات، تیم آتش نشانی بیدرنگ با ساز و برگ خود در محل حاضر شده با زینه های مخصوص آتش نشانی بر بالای آهنپوش تعمیر و یا بر بلندای درخت بالا می شوند و آن گربه و یا سگ دست آموز را پائین می آوردند. چینل های تلویزیون که از هر دقیقه اعلان کالا های قابل عرضه و نمایش آن بر روی پرده تلویزیون به هزارها دالر و یورو و پوند به جیب می زنند، شعبه مسؤل که از سراسر جریان پائین آوردن سگ و پشک و اضطراب صاحب آن فلم برداری نموده آنرا در تلویزیون به نمایش می گذارد که بعضاً تا نیم ساعت وقت را نمایش پائین آوردن آن حیوان احتوا می کند. همسایه ها و گروه آتش نشانی صاحب سگ و پشک را به خاطری اینکه حیوانش در معرض خطر قرار گرفته و وی از این ناحیه دچار اضطراب و دلهره شده؛ نوازش و دلداری می دهند! حالا به این آدمکش (جنرال استنلی مک کریستال) بی رحم و متجاوز که برای بقای سیستم سرمایه داری و خواسته های نظامی - سیاسی امپریالیزم دست به جنایت مدهش و کشتار های دسته جمعی در افغانستان می زند، بنگرید که چسان بعد از بمباران مناطق مسکونی و کشتار دهها نفر؛ حتا صد ها انسان شرقی فقط کشتار دسته جمعی را "تلفات تراژیک" خوانده از انجام بیرحمانه آن صرفاً با اظهار "تأسف"، افتخار همدردی و غم شریکی به خانواده های مقتولین می بخشد. در کشور این جنایتکار حرفه ئی، هرگاه یک هم نژادش حین عبور از سرک با کدام موتوری تصادم کند و صدمه ای جزئی به وی برسد، خانواده مصدوم طرف را "سو" نموده چندین هزار دالر و یا بالاتر از آن (میلیون دالر) به خاطر ترسیدن و صدمه دیدن از شرکت بیمه دریافت می کند. صرف نظر از این که شرکت بیمه چندین هزار دالرتا چند صد هزار دالر صرف تداوی وی می نماید. حال حیات یک افغان که کشورش اشغال شده، هست و بودش نابود گردیده، و ثروتهای مادی و معنوی وطنش راقاتلان به تاراج برده و می برند؛ ارزش آن سگ و پشک را هم برای این جنایتکاران ندارد.

نگ بر ژورنالیستان به اصطلاح "آزاد" افغانستان که این رخداد خونین و فاجعه مدهش انسانی را که توسط امپریالیزم به وقوع پیوسته، تحریف و تطهیر میکنند. و توجه مردم، یعنی خشم و کین و نفرت و نیروی آنرا به

مسأله دومی (" گرفتن غرامات تجاوز و تخریب و کشتار مردم ما از جنایتکاران روسی به افغانستان ") معطوف میدارند .

یکی از ویژه گی های استعمار و امپریالیزم این است که در آغاز تجاوز به کشور مورد نظر ، به فکر این می افتد : مبدا استحکامات امنیتی داخل کشور صدمه ببیند . بنابراین در همان گام نخست تجاوز به تسخیر آن اقدام می نماید ؛ زیرا به خوبی آگاهست که مبارزان و آزادیخواهان آنکشور در برابر قوای آن ایستادگی می نمایند و بایست سر آنان زیر بال شان گردد و یا در زندان ها با غل و زنجیر بسته شوند . امپریالیزم کارکشته امریکا هم به مجردی تجاوز به کابل زندان پلچرخی را تسخیر نمود . مدتی از تجاوز سپری نشده بود که نیروی های اشغالگرش دست به ترمیم شکست و ریخت آن زندان مخوف و معروف زد . این قلم در صفحه ۵۱ نوشته اش « افغانستان » مؤرخ ۱۴ جنوری ۲۰۰۹ [سایت " پیام آزادی " و بعداً به پورتال افغانستان آزاد - آزاد افغانستان " در ۱۵ بخش منتشر شد] در همین باره چنین نوشته :

« خلق شریف و آزادیخواه افغانستان در درازنای تاریخ پر افتخارش در برابر تجاوز آرام ننشسته اند. از یک سال بدینسو خیزشهای خود انگیزه ای در برابر اشغالگران " ناتو " و ارتش نهایت بی رحم و بی پروای امپریالیزم امریکا در کشور به نظر می رسد . شاهد این مدعا توسعه شتابزده زندان ها به خصوص زندان پلچرخی توسط امپریالیزم امریکا [که یک بار با مصرف (هزینه) یازده (۱۱) میلیون دالرامریکائی بلاک چهار آن را مطابق معیار های مدرن بازسازی نمود . و بار دیگر با مصرف هفده (۱۷) میلیون دالر دیگر، بخش جدیدی در داخل چهار دیواری این زندان وسیع الساحه اعمار کرده که با مدرنترین آلات و ادوات حفاظتی و... مجهز بوده و بیش از ۳۰۰ سلول دارد. این امر ازدیاد زندانیان سیاسی در زندان بزرگ پلچرخی را به روشنی نشان میدهد] همچنان اعتصابات و واکنشهای زندانیان در برابر زندانبانان وطن فروش تا سر حد اشغال زندان و برخورد باجلادان و دژخیمان نیرو های ائتلاف شمال به ریاست جنرال سلام بخشی [که مربوط جبهه متحد سمت شمال است] ، که سازمان CIA امریکا با خرید شمارمهمی از این جاسوسان و قاتلین حرفه ئی خاد ، آنان را اختیار دار عام و تام تمام زندان ها به خصوص زندان مخوف پلچرخی ساخته است . [غلام سرور آرزو که از نوشته اش پیداست ، خود از زمره خادی های مهم بوده و از موضع نجیب و خاد در برابر سیستمی در "شبکه اطلاع رسانی افغانستان " به دفاع برخاسته و سیستمی را عضو مهم کی جی بی خوانده ؛ در رابطه با ترکیب خاد کنونی کرزی چنین نوشته "اقای سیستمی تلاش دارند تا قبل از افشأ خود وجلوگیری از آن در تلاش محکمه همه کارمندان خاد و واد افتاده که امروز ۷۰ فیصد اپرات ،کادر ها و آمرین ارشد امنیت ملی کرزی را همان کارمندان رشید، صادق ، وطن پرست تشکیل داده که خود زنگ خطر برای سیستمی ها ... میباشد"] تشریح شگرد ها ، ترفند ها و میتود های خادی ها که بر زندان ها ؛ چون دوران اشغال کشور توسط ارتش خون آشام روس ، (به مفهوم تحت نظر مستقیم CIA) حاکم اند. و به خاطر کسب امتیازات نظامی ، سیاسی و اقتصادی برای امپریالیزم روس ؛ همچنان تأمین منافع خود،

خوش رقصی هائی در برابر امریکائی ها انجام می دهند و از هیچ گونه شقاوت و پستی و جنایت ، به ضد مردم و منافع آنان دریغ نمی ورزند ؛ .... »

در این اواخر سر و صدای تحویل دهی زندان جدید در بگرام به گوش می رسد . روز شنبه خبری پخش شد مبنی بر اینکه : مقام های وزارت دفاع دولت دست نشانده امریکا در کابل تفاهمنامه تحویل گرفتن این زندان را امضاء کردند و گزارش ها نشان می دهد که به اساس توافق دوطرف این زندان که بیش از ۷۵۰ متهم از جمله ۳۰ خارجی را در خود جای داده است تا چند ماه آینده به نیروهای افغان تحویل داده می شود. در همین رابطه به نوشته فرزین تکلو – برگرفته از نشریه اشپیگل آلمانی – در زیر توجه نمائیم :

« معمائی به نام بگرام »

« نویسنده: فرزین تکلو

برگرفته از: اشپیگل

اگرچه باراک اوباما، رئیس جمهور ایالات متحده به صراحت از سوءاستفاده مأموران سیا از زندانیان محبوس در گوانتانامو انتقاد کرده و خواستار تعطیلی این زندان شده لیکن چشمان خود را به روی زندان نظامی بگرام در افغانستان بسته است.

بر اساس پاره ای گمانه زنی ها حدود ۶۰۰ زندانی بدون آن که با هیچ اتهامی مواجه باشند یا در دادگاهی محاکمه شده باشند در این زندان تحت بازداشت هستند. وضعیت بگرام به گونه ای است که گوانتانامو در قیاس با آن به «هتلی مجلل» می ماند.

روزی که ریموند آذر به زور به بگرام برده شد کابل، پایتخت افغانستان روزی آرام را به شب رساند. هیچ حمله ای آن روز صورت نگرفت و خورشید در میانه آسمان می درخشید. آذر که در واقع لبنانی تبار است مدیریت یک شرکت ساختمان سازی را بر عهده دارد. او در راه کمپ اگرز، از پایگاه های ارتش ایالات متحده در نزدیکی کاخ ریاست جمهوری افغانستان بود که گروهی ۱۰ نفره مأموران دایرة تحقیقات جنائی پولیس فدرال امریکا (FBI) او را محاصره کردند. اعضای این گروه که جلیقه های ضدگلوله به تن داشتند به او دستبند زده و به درون یک دستگاه خودروی شاسی بلند هدایتش کردند. حدود ۲ ساعت بعد بود که آذر را در بازداشتگاهی که در داخل فرودگاه بگرام به فاصله ۵۰ کیلومتری شمال شرق کابل احداث شده است از خودرو پیاده کردند. او را در حالی که دست ها و پاهایش را به یک صندلی زنجیر کرده بودند به مدت ۷ سال [۷ ساعت] در انتظار نگاه داشتند. شب را در یک کانیتتر فلزی سرد گذراند و به مدت ۳۰ ساعت از غذا محروم بود.

آذر ادعا دارد بازجویان امریکائی عکس هائی از همسر و ۴ فرزندش به او نشان داده و اصرار داشتند اگر به حد کافی همکاری نکند دیگر هرگز آنها را نخواهد دید. همچنین ادعا دارد از او وقتی برهنه بوده، تصویربرداری

شده و سپس چند لباس سبک در اختیارش گذاشته شده بود.

روزی که آذر دستگیر شد یعنی - ۷ اپریل سال ۲۰۰۹ میلادی - دقیقه ۷۷ روز از تحلیف باراک اوباما، رئیس جمهور ایالات متحده می گذشت. اوباما به فاصله اندکی پس از راهیابی به کاخ سفید دستور تعطیلی بازداشتگاه دلتا در خلیج گوانتاناموی کوبا را صادر کرد و به CIA دستور داد بازداشتگاه های مخفیانه اش را تعطیل کند.

اوباما با این دستور قصد داشت روی میراث CIA بر جای مانده از دوران زمامداری جورج بوش، سلفش پرده ای بکشد. او با این کار می خواست نشان دهد در دوران او خبری از شکنجه و ربوده شدن مظنونان تروریستی، بازداشتگاه های مخفیانه و اقدامات خودسرانه نخواهد بود. اینها وعده هائی بود که اوباما در جریان رقابت های انتخاباتی اش مطرح کرده بود اما او در هیچ کس [هیچ یک] از نطق هایش به بگرام اشاره نکرده بود. آذر برای انجام امور کاری به کابل سفر کرده بود. شرکت تحت مدیریت او قراردادهائی به ارزش ۵۰ میلیون دلار برای انجام کارهای ساختمانی با پنتاگون به امضاء رسانده بود. او را روز ۸ اپریل سوار بر جتی کوچک به ایالت ویرجینیا در شرق ایالات متحده منتقل کردند تا تحت محاکمه قرار گیرد. اتهام او پرداخت رشوه برای عقد قرارداد با پنتاگون بود و دادگاه مدتی بعد او را مجرم شناخت.

حتی در صورت درست بودن اتهام پرداخت رشوه هم آذر مرتکب جرمی شده بود که به طور طبیعی نباید به بازداشتگاهی نظامی فرستاده می شد. مشخص نبود چرا آذر به بگرام منتقل شده بود، با او چون مظنون تروریستی رفتار شده و در نهایت برای پشت سر گذاشتن دوران محکومیتش به زندان نظامی فرستاده شده بود. اگوئن فیئل، از کارشناسان حقوق نظامی در امریکا و استاد دانشگاه نیل می گوید: بگرام، گوانتاناموی دوم است. او می افزاید: با این حال به نظر می رسد وجود چنین جائی حتی در دوران اوباما همچنان ضروری است. بگرام از همان بدو شکل گیری جائی به مرتب [مراتب] بدتر از گوانتانامو بود تا جائی که وکلای آمریکائی ترجیح می دهند از آن تحت عنوان سلول شکنجه یاد کنند. با این وجود اوباما چشمان خود را به روی این زندان بسته است. او هیچ گاه در نطق هایش از بگرام یاد نمی کند و وقتی سخن از سوءرفتار با زندانیان در زندان های CIA به میان می آید فقط از گوانتانامو می گوید.

موقعیت طبقه بندی شده

بازداشتگاه بگرام که در حال حاضر بزرگ ترین زندان امریکا در خارج از قلمرو این کشور است روی هیچ نقشه ای مشخص نشده است. در واقع محل دقیق این بازداشتگاه که در داخل پایگاه هوائی وسیع بگرام احداث شده است سری تلقی می شود.

براساس یکی از تحقیقات داخلی ارتش امریکا پیرامون زندان ابوغریب شیوه های شکنجه در این زندان از بگرام الگوبرداری شده بود این بازداشتگاه متشکل از دو ساختمان خاکی رنگ است که در ظاهر شباهت زیادی به آشیانه های هواپیما دارند و گرداگردش را دیوارهای سیمانی بلند پوشانده اند. این مجموعه در سال ۲۰۰۲ میلادی به عنوان بازداشتگاهی موقت ساخته شد.

امروزه در داخل ساختمان ها قفس های فلزی بزرگ که هر یک گنجایش ۲۵ تا ۳۰ زندانی را دارند تعبیه

شده است. بگرام در هر مقطع زمانی حداکثر تا هزار زندانی را می تواند در خود جای دهد. زندانی ها شب ها را بر روی پتوهائی کثیف به صبح می رسانند و در هر قفس توالتی در پشت پرده ای سفید تعبیه شده است. مجموعه ای تکمیلی و جدید با بودجه ای بالغ بر ۶۰ میلیون دلار در بگرام در دست احداث است که تا پایان سال جاری میلادی مورد بهره برداری قرار می گیرد. بگرام خلاف گوانتانامو در منطقه جنگی افغانستان قرار گرفته است با این حال همه کسانی که به این زندان منتقل می شوند در مناطق درگیری بازداشت نشده اند.

بسیاری از زندانیان ملیت غیرافغانی دارند و برای بازجوئی به بگرام منتقل شده اند. پس از آغاز بهره برداری از این زندان همه کسانی که به آن منتقل می شدند در زمره «جنگجویان متخاصم» و نه «زندانی جنگی» دسته بندی می شدند. آمریکائی ها به همین دلیل معتقد بودند افراد تحت بازداشت در بگرام مشمول کنوانسیون ژنو نمی شوند.

سلول شکنجه

استفاده از شیوه های خشونت آمیز اعتراف گیری در بگرام به امری متعارف تبدیل شده است. زندانیان آزاد شده این بازداشتگاه از رواج محرومیت از خواب، ضرب و شتم و اشکال مختلف تحقیر جنسی در آن می گویند. عمر فدر، شهروند کانادائی افغان تبار وقتی به بگرام منتقل شد تنها ۱۵ سال داشت. او می گوید دژبان های نظامی که مسؤولیت حفاظت از این زندان را بر عهده دارند روی زمین سیمانی زندان روغن سوخته خودرو می ریختند و او را وادار می کردند در آن بغلتند.

حداقل ۲ زندانی بگرام در دوران بازداشت جان باخته اند. یکی از آنها راننده تکسی ۲۲ ساله ای به نام دلاور بود که به مدت ۴ روز با بستن دست هایش از سقف آویزان شده بود. در این مدت بازجویان آنقدر با باتوم به پاهای او زده بودند که در پزشکی قانونی علت مرگ او را له شدن نسوج ماهیچه های پا عنوان شده بود. آنچه بازجویان دلاور نمی دانستند این بود که هیچ سند و مدرکی علیه او وجود نداشت.

براساس یکی از تحقیقات داخلی ارتش امریکا پیرامون سوءرفتار بازجویان امریکائی با زندانیان عراقی در بند زندان ابوغریب که پس از انتشار در سال ۲۰۰۴ میلادی خشم جهانی را برانگیخت شیوه هائی که در این زندان مورد استفاده قرار می گرفت از بگرام الگوبرداری شده بود.

تا این مقطع هنوز هیچ تصویری از داخل بگرام منتشر نشده، به هیچ خبرنگاری اجازه داده نشده از داخل این بازداشتگاه بازدید کند و هیچ کسی از تعداد دقیق زندانیان محبوس در این بازداشتگاه اطلاعی ندارد. اینها همه دست به دست هم داده اند تا بگرام از مخوف ترین زندان های امریکا باشد. **فرزین تکلو** «

[بعد ها گزارشگران پورتال افغانستان آزاد - آزاد افغانستان عکس های چندی را از درون این زندان منتشر ساختند (گزارش تصویری ۳۸ - ۲۱ جنوری ۲۰۱۰)]

و حال به عنوان زیر توجه نمائیم :

« ویرانی زندان مخوف بگرام، جهت ناپدید کردن اسناد های تعذیب زندانیان

شنبه ۲ جنوری ۲۰۱۰ - ۱۲ جدی ۱۳۸۸ - ۰۴:۰۱:۳۵ به وقت تهران زندان بگرام در شمال کابل، یکی از زندانهای مخوف امریکائی ها در افغانستان است. این زندان در حقیقت زندان گوانتانامو در افغانستان است که، جهت به زندان افگندن مخالفان امریکائی ها اشغالگر احداث گردیده است. به گزارش پایگاه المختصر، امریکائی ها اراده دارند که این زندان را ویران نمایند و همهٔ اوراق و اسناد آن را ناپدید کنند تا همهٔ وقایع تعذیب معدوم گردد.

رمزی قاسم یکی از وکلای مدافع زندانیان این زندان به خبرگزاری (اسوشیتید پرس) گفته است که امریکائی ها این زندان را ویران می نمایند و هدف از این ویرانی در حقیقت، متلاشی ساختن اسناد ووثایقی است که نشاندهندهٔ حوادث تعذیب زندانیان است.

وزارت جنگ امریکا، نیز اعلام داشته است که به تاریخ نزده جنوری سال جاری زندانیان بگرام به زندانی جدیدی که جدیداً اعمار گردیده است نقل داده می شوند. منبع: المختصر»

« امریکا، گوانتاناموی افغانستان را تحویل می دهد

آسیا - گروه بین الملل :

دولت افغانستان ۲۰ جدی به طور رسمی اعلام کرد که به زودی زندان نظامی بگرام را از نیروهای امریکائی تحویل می گیرد؛ زندانی که بسیاری آن را معادل زندانهای مخوف گوانتانامو در کوبا و ابوغریب در عراق می دانند .

روز شنبه مقام های وزارت دفاع افغانستان تفاهمنامهٔ تحویل گرفتن این زندان را امضاء کردند و گزارش ها نشان می دهد که براساس توافق دوطرف این زندان که بیش از ۷۵۰ متهم از جمله ۳۰ خارجی را در خود جای داده است تا چند ماه آینده به نیروهای افغان تحویل داده می شود.

دولت افغانستان ۲۰ جدی در بیانیه ای اعلام کرد که وزارت دفاع این کشور به زودی کار آموزش واحدی ویژه را برای به عهده گرفتن مسؤولیت این زندان آغاز می کند. این زندان پس از حملهٔ امریکا به افغانستان در سال ۲۰۰۱ و در پایگاه بزرگ نظامی بگرام تشکیل شد و پس از مدت کوتاهی انتشار اسناد بدرفتاری و شکنجهٔ زندانی های آن باعث انتقاد شدید مدافعان حقوق بشر از نیروهای امریکائی شد .

نخستین رسوائی نیروهای آمریکائی در این زندان در سال ۲۰۰۲ توسط رسانه ها افشاء شد. ۲ زندانی افغان این زندان بر اثر شکنجه های نیروهای امریکائی و تشنگی و گرسنگی کشته شدند که باعث شد شکایت هایی علیه برخی از مسؤولان این زندان مطرح شود.

زندانی های بگرام در واقع از سوی امریکائی ها اسیران جنگی قلمداد می شوند که در صحنهٔ نبرد دستگیر شده اند و حق داشتن وکیل مدافع ندارند. بازداشت شدگان در این زندان حتی اتهام خود را نمی دانند و بدون محاکمه سال هاست که در زندان به سر می برند.

سال گذشته با انتقادهای شدید بین‌المللی سرانجام امریکا اعلام کرد که زندانی‌های بگرام تنها می‌توانند با نمایندگانی نظامی که وکیل نیستند در مورد اتهام‌های خود مشاوره کنند. ۲ ماه قبل بود که زندانی جدید که بازداشتگاه پروان نامیده می‌شود با هزینه ۶۰ میلیون دلار جایگزین زندان پیشین بگرام شد.

حامد کرزی، رئیس‌جمهوری افغانستان با اعلام اینکه بازداشت افراد توسط نیروهای خارجی در خاک این کشور باید پایان بپذیرد بارها خواستار تحویل این زندان به دولت این کشور شده بود.

وزارت دفاع افغانستان با اشاره به همین موضوع اعلام کرد که تحویل این زندان یک گام مهم به سوی گسترش حاکمیت ملی افغانستان به حساب می‌آید. ژنرال محمد ظاهر عظیمی سخنگوی وزارت دفاع افغانستان ۲۰ جدی اعلام کرد که نیروهای افغان می‌توانند در عرض ۶ ماه کنترل این زندان را به عهده بگیرند. گفته می‌شود وزارت دفاع به صورت موقت مسؤولیت این زندان را به عهده می‌گیرد اما در نهایت مدیریت و اداره این زندان زیر نظر وزارت دادگستری [عدلیه] افغانستان قرار خواهد گرفت.

در ماه نومبر همزمان با افتتاح زندان جدید بگرام، خبرنگاران رسانه‌ها برای نخستین بار اجازه یافتند از این زندان بازدید کنند. در حالی که گمانه‌زنی‌هایی درباره امکان تعطیلی زندان‌های جنجالی امریکا از جمله گوانتانامو وجود دارد اما تاکنون خبری از تلاش برای تعطیلی این زندان منتشر نشده است.

سازمان‌های حقوق بشر افتتاح زندان جدید بگرام را با هزینه‌ای هنگفت تنها تلاشی برای مخفی کردن بدرفتاری نیروهای امریکائی می‌دانند. به گفته این سازمان‌ها، هرچند محل بازداشت زندانیان بگرام تغییر کرده است اما شرایط حقوقی آنها تفاوتی با گذشته ندارد.

به گفته سازمان‌های بین‌المللی حقوق بشر، هنوز هم هیچ وکیل قانونی اجازه حضور در این زندان را نیافته است و خبری از اجرای قانون در این زندان نیست. دولت امریکا حتی تاکنون فهرست زندانی‌های بگرام را منتشر نکرده و پاسخی به سازمان‌های حقوق بشر در این رابطه نداده است.

پایگاه نظامی بگرام اکنون با صرف صدها میلیون دلار از سوی دولت امریکا تبدیل به **شهری با مساحتی بیش از ۲ هزار هکتار** شده است. واشنگتن قصد دارد پایگاه نظامی خود را برای حضور ۳۰ هزار نیروی نظامی جدید گسترش دهد.

قرار است به زودی فرودگاه جدید این پایگاه افتتاح شود که قابلیت فرود **خول‌پیکرترین هواپیماهای باری جهان** را دارد. بسیاری عقیده دارند اکنون پس از بیش از ۸ سال نوبت دولت افغانستان است که با مقابله با فعالیت غیرقانونی امریکائی‌ها در این زندان، حاکمیت خود را در این کشور نشان دهد و حداقل حقوق قانونی زندانی‌های بگرام را برای محاکمه و دفاع از خود تأمین کند.